

Finanční arbitř

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město

tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x

e-mail: arbitr@finarbitr.cz

www.finarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/2493/2017

Spisová značka (uvádějte vždy
v korespondenci):

FA/KI/710/2016

N á l e z

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 19. 5. 2016 podle ustanovení § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu ■ (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 1171 (dále jen „Instituce“), vedeném podle ustanovení § 24 zákona o finančním arbitrovi a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o platnosti odstoupení od smlouvy o investičních službách, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel požaduje určení, že nedošlo k uzavření smlouvy o investičních službách mezi ním a Institucí z důvodu nedostatku jeho vůle v okamžiku jejího podpisu. Navrhovatel se současně domáhá určení, že od smlouvy o investičních službách platně odstoupil a požaduje zachování smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů, kterou smlouva o investičních službách nahradila, v platnosti a současně požaduje změnu zaslání výpisů z majetkového účtu.

Finanční arbitř pro účely zkoumání podmínek řízení, především zda je v jeho působnosti spor mezi Navrhovatelem a Institucí rozhodnout, vychází z tvrzení stran sporu, že dne 26. 2. 2007 uzavřely smlouvu o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů č. ■ (dále jen „Smlouva o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů“). Finanční arbitř současně zajistil listinu označenou jako smlouva o investičních službách číslo ■, ve které jsou strany sporu označeny jako smluvní strany, a smlouva je opatřená datem uzavření dne ■ (dále jen „Smlouva o investičních službách“).

Finanční arbitř považuje Navrhovatele za spotřebitele podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že Navrhovatel v právních vztazích s Institucí

vystupoval jako fyzická osoba, která jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Finanční arbitr současně zjistil, že Instituce je podle veřejného rejstříku obchodní společností, a ze seznamu regulovaných subjektů finančního trhu vedeného Českou národní bankou, že Instituce je obchodníkem s cennými papíry ve smyslu zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

Finanční arbitr je tedy příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a obchodníkem s cennými papíry při poskytování investičních služeb ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle ustanovení § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že dne 5. 2. 2016 osobně požádal na pobočce Instituce o bezplatné zasílání výpisu z Majetkového účtu do e-mailu Navrhovatele. Navrhovatel tvrdí, že zaměstnanec Instituce ho požádal o e-mail, následně vytiskl listinu, kterou dal Navrhovateli k podpisu, a na níž byl uveden e-mail Navrhovatele s konstatováním, že výpis z Majetkového účtu bude Instituce Navrhovateli zasílat na jeho e-mail 1x ročně.

Navrhovatel tvrdí, že mu zaměstnanec Instituce listivě předložil k podpisu Smlouvu o investičních službách. Navrhovatel tvrdí „Až dodatečně doma jsem zjistila, že jsem ve skutečnosti bez jakéhokoli upozornění z její strany nebo mého souhlasu podepsala Smlouvu o investičních službách č. ■■“.

Navrhovatel tvrdí, že si obsah návrhu Smlouvy o investičních službách před jeho podpisem nepřečetl.

Navrhovatel argumentuje, že Smlouvu o investičních službách neuzavřel, protože jeho vůle nebyla skutečná, svobodná, vážná a prostá omylu.

Navrhovatel tvrdí, že dne 9. 2. 2016 Instituci doručil písemné odstoupení od Smlouvy o investičních službách a že zaměstnanec Instituce písemné oznámení Navrhovatele o odstoupení od Smlouvy o investičních službách přijal, aniž ho písemně potvrdil.

Navrhovatel odkazuje, že s Institucí uzavřel Smlouvu o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů a tato smlouva je platná.

Navrhovatel odmítá uzavřít s Institucí dohodu o narovnání, jejíž návrh mu Instituce předložila a podle které by došlo k ukončení platnosti Smlouvy o investičních službách, současně by došlo k potvrzení platnosti a účinnosti Smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů, která vznikem Smlouvy o investičních službách zanikla, a dále by došlo ke sjednání dodatku ke Smlouvě o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů o bezplatném zasílání výpisu z Majetkového účtu elektronickou formou na e-mail Navrhovatele, protože Smlouvu o investičních službách neuzavřel.

Navrhovatel tvrdí, že předložil Instituci vlastní upravený návrh dohody o narovnání, podle kterého nabytím platnosti a účinnosti Navrhovatelem upravené dohody o narovnání by došlo k vzájemné shodě na tom, že Navrhovatel při podpisu návrhu Smlouvy o investičních službách neměl od počátku vůli být touto smlouvou vázán (jednalo se tedy o zdánlivé právní jednání – pozn. finančního arbitra) a současně po zjištění, že jde o smlouvu, od Smlouvy o investičních službách odstoupil (podmínkou odstoupení je však platně uzavřená smlouva – pozn. finančního arbitra). Nabytím platnosti a účinnosti Navrhovatelem upravené dohody

o narovnání by současně došlo k ukončení Smlouvy o investičních službách dohodou ke dni 5. 2. 2016 (k ukončení smlouvy dohodou je však nutné, aby existoval platný smluvní vztah – pozn. finančního arbitra), Smlouva o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů zůstává platná a účinná, nadto je Instituce povinna zasílat veškeré informace týkající se Smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů na e-mail Navrhovatele. Navrhovatel současně potvrzuje, že Instituce odmítla uzavřít dohodu o narovnání v jím upravené podobě.

6. Tvrzení Instituce

Instituce nesouhlasí s interpretací skutečností popisovaných Navrhovatelem při uzavírání Smlouvy o investičních službách ani s právními závěry Navrhovatele.

Instituce tvrdí, že předložila Navrhovateli v zájmu ukončení sporu s Navrhovatelem smírnou cestou návrh dohody o narovnání. Instituce tvrdí, že do návrhu dohody o narovnání předložené Navrhovateli zapracovala všechny požadavky Navrhovatele.

Instituce potvrzuje, že odmítla upravený návrh dohody o narovnání předložený jí Navrhovatelem prostřednictvím finančního arbitra.

7. Podklady opatřené finančním arbitrem

- a) Všeobecné obchodní podmínky České spořitelny, a.s. účinné od 1. 1. 2015 (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“);
- b) Obchodní podmínky České spořitelny, a.s., pro poskytování investičních služeb účinné od 20. 4. 2013 (dále jen „Obchodní podmínky“).

8. Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky ke smírnému vyřešení sporu.

Finančnímu arbitrovi se přes značné úsilí o nalezení smírného řešení mezi stranami sporu nepodařilo dovést strany sporu ke vzájemné shodě na uzavření smíru.

9. Právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

9.1 Skutková zjištění

Finanční arbitr bere za prokázané, že Navrhovatele s Institucí uzavřeli dne 26. 2. 2007 Smlouvu o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů, na základě které Instituce vedla a spravovala Majetkový účet. Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zajistil listinu označenou jako Smlouva o investičních službách, opatřenou podpisy obou stran sporu a datem 5. 2. 2016.

9.2 Zdánlivost právního jednání

Podle ustanovení § 545 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) platí, že „Právní jednání vyvolává právní následky, které jsou v něm vyjádřeny, jakož i právní následky plynoucí ze zákona, dobrých mravů, zvyklostí a zavedené praxe stran.“ Podle ustanovení § 546 občanského zákoníku platí, že „Právně lze jednat konáním nebo opomenutím; může se tak stát výslovně nebo jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnost o tom, co jednající osoba chtěla projevit.“ Podle ustanovení § 551 občanského zákoníku platí, že „O právní jednání nejde, chybí-li vůle jednající osoby.“ Podle ustanovení § 552 občanského zákoníku platí, že „O právní jednání nejde, nebyla-li zjevně projevena vážná vůle.“

Právní jednání je projev vůle, který směřuje k vyvolání právních následků. Pojmovými znaky právního jednání jsou tedy vůle, její projev a určitost, resp. srozumitelnost jednání. Pokud chybí některý pojmový znak, resp. některý pojmový znak trpí vadou, jedná se o zdánlivé právní jednání. Samotnou vůli jednající osoby bez dalšího nelze zjistit, neboť se jedná o vnitřní psychický stav jednajícího k zamýšlenému následku. K tomu, aby byla vůle obsažena v právním jednání, resp. aby netrpěla vadou, musí se jednat o vůli svobodnou (bez fyzického nebo psychického donucení), vážnou (jednající chce projevem vůle vyvolat právní následky) a prostou omylu. Aby druhá strana mohla zjistit vůli jednající osoby (aby byla měla právní význam), musí ji jednající osoba projevit způsobem, z něhož lze objektivně vůli dovodit.

Finanční arbitr na základě shromážděných podkladů, včetně vnitřně rozporných tvrzení Navrhovatele, nezjistil, že by Navrhovatel neměl vůli právně jednat k okamžiku jeho podpisu návrhu Smlouvy o investičních službách.

9.3 Neplatnost právního jednání z důvodu omylu

Podle ustanovení § 583 občanského zákoníku platí, že „Jednal-li někdo v omylu o rozhodující okolnosti a byl-li v omyl uveden druhou stranou, je právní jednání neplatné.“ Podle § 588 věty první občanského zákoníku platí, že „Soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek.“ Podle § 586 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „Je-li neplatnost právního jednání stanovena na ochranu zájmu určité osoby, může vznést námitku neplatnosti jen tato osoba.“

Tzv. vnitřní omyl (omyl ve vůli) je takový omyl, kdy jednající měl nesprávnou, resp. nedostatečnou představu o právních účincích právního jednání; omyl ve vůli může založit důvod k relativní neplatnosti daného právního jednání ve smyslu § 583, kterého se jednající musí dovolat.

Prvním předpokladem neplatnosti právního jednání z důvodu omylu je, že se musí jednat o omyl týkající se rozhodné okolnosti. Za rozhodnou okolnost lze považovat takovou okolnost, kdy pokud by o ní Navrhovatel věděl, neuskutečnil by dané právní jednání (přijetí návrhu Smlouvy o investičních službách).

V posuzovaném případě zánik jedné smlouvy a její nahrazení smlouvou jinou lze považovat za okolnost natolik zásadní, že důsledky z toho vyplývající mohou podstatným způsobem ovlivnit rozhodování adresáta návrhu na uzavření smlouvy, v tomto případě Navrhovatele.

Záměrem Navrhovatele bylo smluvně upravit změnu formy zasílání výpisu z Majetkového účtu Navrhovatele (tzv. kumulativní novaci, což znamená, že Navrhovatel chtěl provést změnu obsahu existujícího smluvního vztahu – Smlouvy o řízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů), Instituce předložila Navrhovateli návrh Smlouvy o investičních

službách (který byl návrhem tzv. privativní novace – což znamená, že původní závazek – Smlouva o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů zaniká a je nahrazen závazkem novým – Smlouvou o investičních službách).

Okolnost, že namísto Navrhovatelem požadované kumulativní novace Smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů došlo k předložení návrhu privativní novace Smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů Institucí, za podstatnou.

Druhým předpokladem neplatnosti právního jednání z důvodu omylu je, že druhá strana musí jednat v omyl uvést. Druhá strana uvede jednat v omyl poskytnutím nesprávné, nepravdivé nebo zavádějící informace. Druhá strana uvede jednat v omyl, i když sama byla v dobré víře, že její jednání odpovídá skutečnosti.

Z komunikace mezi Navrhovatelem a Institucí finanční arbitr zjistil, že Instituce věděla o záměru Navrhovatele provést změnu obsahu Smlouvy o řízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů. Nelze však předpokládat, že Navrhovatel (průměrný spotřebitel) zná rozdíl mezi účinky kumulativní a privativní novace.

Finanční arbitr z tvrzení Instituce zjistil, že Instituce obvykle neprovádí úpravu práv a povinností původních smluv formou dodatků, ale nahrazuje původní smlouvy smlouvami novými, aniž by podstatně měnila obsah. Instituce o tomto postupu měla Navrhovatele dostatečně informovat před předložením návrhu Smlouvy o investičních službách.

Instituce tak uvedla Navrhovatele v omyl, když mu předložila návrh Smlouvy o investičních službách, jenž byl návrhem privativní novace Smlouvy o řízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů, zatímco Navrhovatel požadoval pouze kumulativní novaci Smlouvy o řízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů.

Námítku Navrhovatele, že zaměstnanec Instituce jednal lživě, finanční arbitr shledává jako nedůvodnou, neboť Navrhovatel v řízení neprokázal, že zaměstnanec Instituce věděl, že Navrhovatel nechce uzavřít novou smlouvu a přesto Navrhovateli předložil návrh privativní novace Smlouvy o zřízení a vedení majetkových účtů investičních nástrojů.

Třetím předpokladem neplatnosti právního jednání z důvodu omylu je, že se musí jednat o omyl omluvitelný. Omyl nelze považovat za omluvitelný, pokud se Navrhovatel omylu mohl vyvarovat. Jinými slovy omyl není omluvitelný v případě, že se Navrhovatel na vzniku omylu spolupodílel nebo v případě, že Navrhovatel nejednal s obvyklou mírou péče a opatrnosti, kterou na něm bylo možno s ohledem na okolnosti rozumně požadovat.

Finanční arbitr zjistil, že obsahem návrhu Smlouvy o investičních službách bylo upravení podmínek, za kterých Navrhovatel mohl prostřednictvím Instituce investovat do investičních nástrojů. Návrh Smlouvy o investičních službách jasně a srozumitelně informoval Navrhovatele o tom, jak probíhá investování, o výši účtovaných poplatků (s odkazem na internetové stránky), o způsobu informování o investicích Navrhovatele, o Majetkovém účtu a investičním portfoliu, o dispozicích Instituce s peněžními prostředky Navrhovatele, o způsobu změny, resp. ukončení smluvního závazku a o dalších smluvních podmínkách (částečně s odkazem na internetové stránky).

Finanční arbitr zjistil, že návrh Smlouvy o investičních službách obsahoval také Navrhovatelem artikulovaný požadavek na změnu formy informování Navrhovatele o Majetkovém účtu Navrhovatele. Podle návrh Smlouvy o investičních službách byla Instituce povinna zasílat Navrhovateli přehled portfolia (1x ročně) a přehled jednotlivých obchodů (po každé transakci) elektronickou formou na e-mail Navrhovatele.

Finanční arbitr zjistil, že návrh Smlouvy o investičních službách ve svém závěru prohlašuje „*Tato smlouva nahrazuje všechny naše předchozí smlouvy, které se týkají investování do cenných papírů pro majetkový účet*“.

Finanční arbitr shledává návrh Smlouvy o investičních službách za dostatečně srozumitelný a pochopitelný, a to zejména s důrazem na možnost pochopení a porozumění obsahu návrhu Smlouvy o investičních službách Navrhovatelem jakožto spotřebitelem ve smyslu ustanovení § 419 občanského zákoníku. Finanční arbitr považuje Navrhovatele za svéprávnou osobu mající rozum minimálně průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí i opatrností, neboť Navrhovatel v průběhu řízení nevyvrátil ani neprokázal opak, že by tyto vlastnosti neměl k okamžiku přijetí návrhu Smlouvy o investičních službách, resp. že by je neměl v předšlupní fázi. Instituce tedy mohla tyto vlastnosti k okamžiku přijetí návrhu Smlouvy o investičních službách od Navrhovatele důvodně očekávat.

Námitku Navrhovatele, že si návrh Smlouvy o investičních službách před jeho přijetím nepřečetl, protože zaměstnanec Instituce Navrhovatele výslovně neinformoval (což navíc Navrhovatel v řízení neprokázal), že se jedná o smlouvu, nemůže Navrhovatel použít na podporu svého tvrzení, že Instituce neinformovala Navrhovatele dostatečně o skutečnosti, že návrh Smlouvy o investičních službách je návrhem smlouvy.

Kdyby Navrhovatel věnoval byť jen minimální pozornost alespoň té straně návrhu, již opatroval svým podpisem, nemohla by uniknout jeho pozornosti skutečnost, že se jedná o smluvní ujednání. Navrhovatel tím, že se neseznámil s návrhem Smlouvy o investičních službách, porušil jeden ze stěžních principů soukromého práva, a sice „*vigilantibus iura*“ (právo patří těm, kdo dbají o svá práva) a nepostupoval tak s obvyklou mírou péče a opatrnosti, kterou na něm byla Instituce oprávněna rozumně požadovat. Navrhovatelovo porušení nelze přičítat na vrub Instituce.

Finanční arbitr shrnuje, že při posuzování neplatnosti Smlouvy o investičních službách z důvodu omylu Navrhovatele Navrhovatel tím, že se neseznámil s obsahem návrhu Smlouvy o investičních službách a tento návrh přijal, nejednal k okamžiku přijetí návrhu Smlouvy o investičních službách s obvyklou mírou péče a opatrnosti, kterou na něm (jako po průměrném spotřebiteli) mohla Instituce důvodně požadovat.

Finanční arbitr tedy shledává předpoklad omluvitelnosti omylu na straně Navrhovatele za nenaplněný, a tedy nezjistil, že by Smlouva o investičních službách nebyla platně uzavřena.

9.4 Odstoupení od Smlouvy o investičních službách

Podle § 2001 občanského zákoníku platí, že „*Od smlouvy lze odstoupit, ujednají-li si to strany, nebo stanoví-li tak zákon.*“ Podle § 2004 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „*Odstoupením od smlouvy se závazek zrušuje od počátku.*“ Podle § 2002 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „*Poruší-li strana smlouvu podstatným způsobem, může druhá strana bez zbytečného odkladu od smlouvy odstoupit. Podstatné je takové porušení povinnosti, o němž strana porušující smlouvu již při uzavření smlouvy věděla nebo musela vědět, že by druhá strana smlouvu neuzavřela, pokud by toto porušení předvíдалa; v ostatních případech se má za to, že porušení podstatné není.*“ Podle § 1846 odst. 1 věty první občanského zákoníku platí, že „*Spotřebitel má právo odstoupit od smlouvy ve lhůtě čtrnácti dnů od uzavření smlouvy;*“

Navrhovatel neprokázal (a ani netvrdí), že Instituce porušila Smlouvu o investičních službách podstatným způsobem. Nelze proto uplatnit sankční odstoupení od Smlouvy o investičních službách bez zbytečného odkladu podle § 2002 odst. 1 občanského zákoníku.

Z tvrzení samotného Navrhovatele i předložených podkladů vyplývá, že smluvní strany nepoužily pro uzavření Smlouvy o investičních službách výhradně prostředků komunikace na dálku, nelze tedy aplikovat zákonné ustanovení o možnosti Navrhovatele odstoupit od Smlouvy o investičních službách ve lhůtě čtrnácti dnů od jejího uzavření podle § 1846 odst. 1 občanského zákoníku.

Finanční arbitr neshledal v posuzovaném případě zákonný důvod ani smluvní ustanovení, na základě kterého by mohl Navrhovatel odstoupit od Smlouvy o investičních službách.

9.5 Zánik Smlouvy o investičních službách dohodou

Podle § 1981 občanského zákoníku platí, že „*Stranám je na vůli ujednat si zánik závazku, aniž bude zřízen závazek nový.*“

Podle článku 8 Smlouvy o investičních službách platí, že „*Ostatní podmínky pro poskytování našich investičních služeb najdete Všeobecných obchodních podmínkách České spořitelny, a.s. a Obchodních podmínkách České spořitelny, a.s. pro poskytování investičních služeb.*“

Podle článku 6.1 Všeobecných obchodních podmínek platí, že „*Naše smluvní vztahy lze ukončit na základě vzájemné dohody. Právo ukončit smlouvu výpovědí nebo odstoupením je upraveno v příslušných smlouvách uzavřených mezi námi, případně v příslušných právních předpisech.*“

Podle článku 6.2 Všeobecných obchodních podmínek platí, že „*O ukončení smlouvy můžete požádat do 30 dnů od jejího uzavření bez jakýchkoli sankcí. Smlouvu v takovém případě ukončíme, pokud si vzájemně předem vyrovnáme všechny naše dluhy a dokončíme provedení Vašich pokynů. Tímto způsobem nemůžete ukončit smlouvy o hypotéčních úvěrech, smlouvy o vkladových účtech a smlouvy, které se týkají směny měn, zlata, cenných papírů a dalších investičních nástrojů.*“

Finanční arbitr zjistil z podkladu oznámení Navrhovatele adresovaného Instituci o odstoupení od Smlouvy o investičních službách ze dne 8. 2. 2016, které Instituce přijala 9. 2. 2016, že Navrhovatel požádal Instituci o ukončení Smlouvy o investičních službách. Finanční arbitr posoudil, nad rámec Navrhovatelem požadovaných posouzení, také ukončení Smlouvy o investičních službách dohodou.

Finanční arbitr posoudil Smlouvu o investičních službách podle jejího obsahu jako rámcovou smlouvu, která tvoří právní základ pro následné uzavírání tzv. realizačních smluv – pokynů k nákupu nebo prodeji investičních nástrojů. Jedná se tedy o smlouvu týkající se cenných papírů a dalších investičních nástrojů ve smyslu článku 6.2 věty třetí Všeobecných obchodních podmínek. Smlouva o investičních službách je tedy smlouvou, na kterou se vztahuje výluka podle článku 6.2 věty třetí Všeobecných obchodních podmínek.

Finanční arbitr vyhodnocuje, že smluvní ustanovení článku 6.2 Všeobecných obchodních podmínek neumožňovalo Navrhovateli, aby žádostí o ukončení platnosti Smlouvy o investičních službách ve lhůtě 30 dnů od jejího uzavření platně ukončil Smlouvu o investičních službách dohodou.

10. K výroku nálezu

Finanční arbitr nezjistil, že Navrhovatel podpisem návrhu Smlouvy o investičních službách právně nejednal. Finanční arbitr současně nezjistil, že by Smlouva o investičních službách byla neplatná z důvodu kvalifikovaného a omluvitelného omylu. Finanční arbitr tak nezjistil

existenci zákonného nebo smluvního ustanovení, na základě kterého by Navrhovatel mohl platně odstoupit od Smlouvy o investičních službách. Navrhovatel nemohl ukončit Smlouvu o investičních službách ani žádostí o ukončení Smlouvy o investičních službách, neboť se na tento druh smlouvy vztahuje výluka uvedená ve Všeobecných obchodních podmínkách.

Návrh smírného řešení sporu, který navrhla Instituce, považuje finanční arbitr za řešení, které materiálně uspokojuje nárok Navrhovatele na zachování platnosti původně uzavřené smlouvy se současným zajištěním změny smluvního ujednání v části týkající se zasílání výpisů. Pokud toto smírné řešení Navrhovatel nepřijal, není vlastně jasné, čeho a proč se v řízení před finančním arbitrem domáhá. Protože požadavek na vyslovení platnosti odstoupení od smlouvy, kterou Navrhovatel neuzavřel, je právně neřešitelné.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

P o u č e n í :

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 21. 2. 2017

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr